

Lịch sử
Orange County, CA, USA.
Ngày 24/3/2016

Về ngôi chùa Thiên Ân, Thừa Thiên-Huế

**TỔ CHỨC ĐẶC CÔNG NỘI THÀNH VC BỊ BCH/CSQG/TT-HUẾ PHÁ VỠ.
THƯỢNG TỌA THÍCH CHƠN THÔNG TRỪ TRÌ CHÙA THIÊN AN
NGAY TRUNG TÂM THÀNH PHỐ HUẾ BỊ BẮT GIỮ.**

*(Trích "Biến Động Miền Trung" trang 365-373)
Liên Thành*

Ngôi chùa nhỏ Thiên Ân tại đường Duy Tân thuộc Quận III Thành phố Huế và hầm bí mật Việt cộng dưới chuồng nuôi heo của chùa.

Ngôi chùa nhỏ này là một trạm giao liên bản lề, rất quan trọng của cơ quan thành ủy Việt cộng Huế. Nơi đây là trạm tiền phương, chuyển vận cán bộ nội thành ra vào hoạt động trong thành phố, là trạm giao liên chuyển nhận mọi tin tức quan trọng và khẩn cấp từ nội thành lên khu và ngược lại.

Trạm giao liên này đã được Hoàng Kim Loan thiết lập từ năm 1964, và chính y cũng đã từng trú ngụ nhiều lần tại ngôi chùa này, trước thời gian xảy ra vụ tấn công Huế vào năm Mậu Thân 1968. Trụ trì ngôi chùa nhỏ này là Thích Chơn Thông cơ sở nội thành và được y kết nạp vào đảng từ năm 1961.

Đây là ngôi chùa độc nhất trong Quận III Thành phố Huế, nằm ngay trên đường Duy Tân, cạnh chợ An Cựu và cách quận đường Quận III chưa đầy 300 mét.

Tôi còn nhớ trước tháng 3/1971, tôi nhận được bản tin từ cơ sở nội tuyến gửi về báo cho biết một toán đặc công thành, gồm 2 nam và 1 nữ, sẽ đột nhập vào thành phố và sẽ trú trong một hầm bí mật tại ngôi chùa trên. Vũ khí sẽ được chuyển vào cho toán đặc công này là 2 súng AK báng xếp, 1 B40, một số chất nổ và đạn dược.

Nhiệm vụ của toán đặc công này là bắt thần tấn công quận đường Quận III. Ngày giờ tấn công nguồn tin không xác nhận được vì sẽ do trưởng toán Đặc công quyết định. Kèm theo bản tin là sơ đồ vị trí hầm bí mật tại ngôi chùa trên.

Ngày 12/3/1971 nguồn tin xác nhận toán đặc công đã có mặt tại chùa, và bọn chúng đang điều nghiên, quan sát vị trí quận đường Quận III.

Ngay lúc đầu, tôi có ý định đặt một toán theo dõi để khám phá thêm số cơ sở nội thành, mà bọn đặc công này sẽ tiếp xúc để thu lượm tin tức bổ túc cho kế hoạch tấn công Quận III của bọn chúng, nhưng nghĩ lại, mình đang dự định chơi một trò chơi nguy hiểm vì:

- Ngày giờ tấn công của bọn đặc công mình không nắm vững, nếu bọn chúng ra tay sớm, sẽ có nhiều mạng sống của nhân viên chính quyền và dân chúng bị hy sinh.

Tôi quyết định ra tay trước bọn chúng, ngăn chặn cuộc tấn công của bọn Đặc công Cộng sản nhắm vào Quận III thị xã Huế.

15 giờ 30 chiều ngày 14/3/1971, hai trung đội CSĐC do Đại úy Trần Văn Tý chỉ huy, 20 CSĐB do Đại úy Trương Công Ân chỉ huy, tôi chỉ huy tổng quát đồ quân bao vây chùa.

Dân chúng khu phố An Cựu, đường Duy Tân, đường Nguyễn Huệ, Chợ Công, Cầu số 7, và ngay trong chợ An Cựu thấy chúng tôi đồ quân vây chùa, ùn ùn kéo đến mỗi lúc mỗi đông, họ tụ tập bên này lẽ đường nhìn sang chùa, và bắt đầu có tiếng chửi rủa la ó: "đả đảo Liên Thành, đả đảo Cảnh sát đàn áp Phật giáo, bắt bớ tăng ni".

Đã lâu lắm rồi, từ bao năm nay, cá nhân tôi và anh em thường bị chửi như vậy, chúng tôi cũng đã quen tai nên chỉ cười với nhau và cũng chẳng phiền hà gì chuyện đó.

Ngôi chùa nằm sát lẽ đường Duy Tân, tôi đứng bên này lẽ đường nói thật lớn với đám đông dân chúng tụ tập bên kia đường:

- Tôi, Đại úy Liên Thành, Trưởng Ty Cảnh sát, yêu cầu đồng bào đứng sang phía bên này, nhân viên công lực chúng tôi đang hành sự. Chúng tôi đang bao vây 1 toán Việt cộng hiện đang trú ẩn trong chùa.

Một tên đầu trâu mặt ngựa đứng trước đám đông la to:

- Đồng bào đừng tin hấn, hấn nói láo đó. Hấn vây chùa bắt quý thầy, yêu cầu đồng bào tràn vào chùa giải thoát quý thầy.

Đã đến lúc phải làm mạnh với tên này, tôi bước xuống đường, đi về phía hấn, tôi dí sát mũi súng M18 vào vé hấn:

- Anh đứng yên tại chỗ, chỉ cần anh bước nửa bước xuống đường, tôi sẽ bắn gãy chân anh ngay, anh nghe rõ chưa? Có lẽ nếu khi ấy hấn bước chân xuống đường, tôi bóp cò súng thật, chứ không phải dọa hấn.

Mặt hấn tái xanh, lủi vào đám đông mất dạng.

Tôi trở lại công chùa ngay lễ đường đợi Tý bố trí lực lượng bao vây, và gọi máy yêu cầu Chỉ huy trưởng CSQG/Quận III, Trung úy Phạm Cần chỉ huy một đơn vị Cảnh sát sắc phục đến giữ an ninh, ngăn chặn không để đồng bào tụ tập trước cổng Chùa.

Hai trung đội CSDC đã bao vây kín ngôi chùa nhỏ, và Đại úy Ân cũng đã mời hết mọi người trong chùa ra ngoài sân kê cả Thích Chơn Thông, vì sợ họ có thể bị nguy hiểm khi chúng tôi giao tranh với đám đặc công Việt cộng.

Theo họa đồ mà chúng tôi có trong tay, thì vị trí hầm bí mật là chuồng nuôi heo của chùa, nối liền với khu nhà bếp. Miệng hầm bí mật nằm về phía tay phải của chuồng heo, và lỗ thông hơi là một ống sắt được đục ngang chéo từ ngoài gốc bụi chuối phía sau, sát với chuồng heo vào tận bên trong hầm.

Hai yếu tố quan trọng để tránh thiệt hại nhân mạng khi khai hầm bí mật Việt cộng là phải biết rõ vị trí miệng hầm và lỗ thông hơi, vì bọn Việt cộng thường dùng hai vị trí này để bắn lên.

Một tiểu đội CSDC và CSDB đã bố trí gần chuồng heo của chùa đang đợi tôi, Ân và Tý. Tôi nói Tý vị trí này quá chật, chỉ cần tôi, Tý, và ba nhân viên là đủ.

Chuồng heo được xây một bức tường chung quanh chỉ cao quá đầu gối, không có cửa, đó là trở ngại chính vì trong chuồng có hai chú heo nhỏ, phải hai CSDC lựa thể mới đem được hai chú heo ra khỏi chuồng.

Chúng tôi tìm ra nắp hầm bí mật không mấy khó khăn, chỉ cần dọn phân heo và rơm rạ từ phía phải trong chuồng sang một bên là đã thấy ngay.

Tiếng súng AK bắt đầu nổ đòn khi chúng tôi cạy tung nắp hầm, ba loạt AK từ dưới hầm bắn lên, chúng tôi không bắn trả vì muốn bắt sống ba tên đặc công này, nhưng nếu có bắn trả cũng chẳng thấy bọn chúng ở đâu mà bắn vì dưới hầm quá tối. Tôi la to:

- Tý, thả lựu đạn cay xuống hầm.

Đại úy Tý và hai CSDC nhanh nhẹn gởi xuống hầm tặng bọn đặc công 6 trái lựu cay, khói cay tỏa lên miệng hầm mù mịt, có tiếng ho sặc sụa của bọn chúng, tôi nói lớn:

- Các anh đầu hàng đi, tôi cho 5 phút để đầu hàng, bằng không tôi sẽ thả lựu đạn nổ mạnh xuống hầm.

Có tiếng ho, và tiếng đàn bà la lớn dưới hầm:

- Chúng tôi đầu hàng... chúng tôi đầu hàng... cho chúng tôi lên, đừng liệng lựu đạn xuống.

- Có bao nhiêu người dưới hầm?

- Chúng tôi có ba người.

- Liệng súng lên miệng hầm trước, người lên sau, tuần tự từng người một, hai tay đưa lên khỏi đầu, nếu có vũ khí cầm tay sẽ bị bắn hạ ngay.

Tiếng nói dưới hầm vọng lên:

- Chúng tôi nghe rõ.

- Bây giờ bắt đầu, liệng vũ khí lên đi.

Hai súng AK47 và một súng B41 từ dưới hầm chuyển lên, và sau đó từng người một đưa hai tay cao quá đầu chui từ hầm bí mật trời lên.

Người đầu tiên là một phụ nữ khoảng trên hai mươi tuổi, và sau đó là hai người đàn ông chưa đầy ba mươi tuổi. Cả ba người vừa lên khỏi hầm bí mật đã ngồi quy xuống ngay nền chuồng heo đầy phân heo, thở dồn dập, có lẽ chỉ cần chậm thêm vài phút họ đã ngất xỉu, vì hơi cay và thiếu dưỡng khí trong hầm bí mật.

Ba nhân viên CSDB đã còng tay họ xong, Đại úy Ân hỏi họ:

- Đạn B41 và chất nổ để ở đâu?

- Còn dưới hầm.

Ân định cho một toán xuống lục soát hầm lấy đạn B41 và chất nổ lên, tôi cản lại:

- Khoan đã Ân, coi chừng bọn chúng gài chất nổ chậm dưới hầm, đem họ đi, và tất cả anh em rời khỏi đây ra ngoài sân chùa ngay, coi chừng hầm nổ tung bây giờ, một hai giờ sau xuống lục soát chưa muộn.

Chúng tôi rời chuồng heo dẫn họ ra sân chùa, bây giờ tôi mới có dịp quan sát kỹ ba tên đặc công: Người đàn bà, nữ đặc công là một thiếu nữ mặt còn rất trẻ, hai người đàn ông kia cũng khoảng dưới ba mươi tuổi, tất cả mặt mày xanh xao, quần xắn cao, phân heo dính đầy người và đặc biệt từ mắt cá chân trở xuống nước phân heo đã nhuộm đen đôi bàn chân của họ. Phải nhìn thấy một sự thật rõ ràng, sức chịu đựng gian khổ của họ đã vượt quá mức, mọi người có mặt hôm đó thật tình không hiểu nổi làm sao họ có thể đứng nhiều ngày dưới một hầm phân heo ngập quá mắt cá chân. Tôi hỏi người nữ đặc công:

- Chị và hai người kia ở dưới hầm bao lâu rồi?

- Ba đêm, bốn ngày, ban đêm chúng tôi lên khỏi hầm đi quan sát và điều nghiên mục tiêu.

- Mục tiêu nào?

- Quận đường Quận III.

- Khi nào tổ của chị tấn công?

- Tối hôm nay, một giờ sáng.

- Tổ của chị thuộc đơn vị nào?

- Đơn vị Đặc công H1 cơ quan Thành đội.

Tôi định hỏi tiếp người nữ đặc công này thì một toán chuyên viên thâm hình của đài truyền hình Huế, một số ký giả và phóng viên đài phát thanh Huế đã vào sân chùa từ hồi nào và muốn phỏng vấn tôi. Tôi từ chối khéo, vì chuyện chúng tôi làm là chuyện tình báo, chuyện kín, chuyện hờ, chuyện trên trời dưới đất, làm sao nói được, sẵn có Vinh đứng gần tôi, tôi chuyển qua cho Đại úy Vinh:

- Tôi quá bận, xin quý vị gặp Đại úy Vinh Chỉ huy phó của tôi, ông ta sẵn sàng tiếp tất cả quý vị, ngoài ra nếu quý vị muốn thâm hình 3 Đặc công Việt cộng, vũ khí tịch thu được và hầm bí mật xin cứ tự nhiên. Tôi thoát nợ.

Bây giờ thì đồng bào đã tràn vào sân chùa, họ đứng xem, xầm xì, bàn tán, tôi nghe có người nói:

- Mình đã nghi oan cho Cảnh sát, họ vây chùa khai hầm bí mật bắt Việt cộng, chứ đâu bắt quý thầy.

Tôi nghe rõ và trả lời với họ:

- Tôi cảm ơn người nào vừa nói câu đó, cảm ơn đã trả lại công bằng cho lực lượng CSQG/Thừa Thiên-Huế chúng tôi. Cách đây vài giờ, khi chúng tôi đổ quân vây chùa, đồng bào đã phản đối, cho rằng chúng tôi đàn áp Phật giáo, vây chùa bắt Tăng, Ni, bây giờ có ai chứng minh được ba tên đang ngồi đó là Tăng, Ni, tôi sẽ mở còng cho họ, và giao lại cho đồng bào rước “Tăng, Ni”, trở lại chùa?

Mọi người đều im lặng, bỗng từ trong đám đông, một người đàn bà xông ra, chỉ vào mặt ba tên đặc công Việt cộng, với một giọng Huế nhưng thuộc quận Hương Điền rất khó nghe:

- Ba đưa ni mà Tăng, Ni chi, tụi hấn là Việt cộng. Ông cha mồ tở bậy, Mậu Thân bậy bắt chồng tau đem đi chôn dập chôn vùi ở mô, mà mấy năm trời ni tau đi cùng vành non nước tìm xác không ra, tở cha mẹ nội bậy, đồ Việt cộng ác ôn!

Vừa la hét, chửi bới, chị ta xông vào định hành hung tên nữ đặc công, một CSDC cản lại. Một CSDC đứng gần tôi, nói với tôi:

- Chị ta là vợ của một Cảnh Sát Quận III, bị Việt cộng bắt đi chôn sống năm Mậu Thân, để lại cho chị 8 đứa con dại nheo nhóc. Gia đình chị ta ở gần nhà em, lâu lâu lại sang nhà em mượn gạo, thật tội nghiệp, thường ngày chị ta hiền lắm.

Vừa nghe nói chị ta là vợ nhân viên Cảnh sát, tôi móc trong túi có được ít tiền dúi vào tay chị ta:

- Thôi được rồi, chị hả giận chưa, đi về mua gạo cho con đi, chị chửi Việt cộng ác ôn chỉ gãi ngứa cho tụi hấn mà thôi, lần sau có chửi thì phải chửi: “Ông cha mồ tở thằng Hồ Chí Minh” may ra tụi hấn mới đau!

- Thưa Ôn, em còn ức lắm, cho em nói với ôn Chơn Thông một câu nữa rồi em về.

Miệng nói, chân bước đến ngay trước mặt Thích Chơn Thông đang bị còng tay ngồi cùng với ba tên đặc công Việt cộng:

- Lâu nay trong xóm ai cũng tưởng Ôn là người tu hành, té ra Ôn là Việt cộng, ôn đào hầm bí mật chứa Việt cộng trong chùa, đồ Việt cộng ác ôn...

Nhìn cảnh người đàn bà uất hận chửi bới Việt cộng, tôi hiểu ngay phải đem 3 tên Đặc công và Thích Chơn Thông rời khỏi chùa càng sớm càng tốt, bằng không sẽ sinh loạn, vì khu vực này năm Mậu Thân 1968, Việt cộng đã bắt 500 người đem đi chôn sống, 500 gia đình nạn nhân họ kéo đến thì thật đại họa. Tôi gọi Đại úy Ân:

- Ân, đưa bọn họ về Trung Tâm Thẩm vấn, nhiều gia đình có thân nhân đã bị Việt cộng chôn sống họ kéo đến thì phiền lắm.

Ân cho xe chở 3 Đặc công Việt cộng và Thích Chơn Thông về Trung Tâm Thẩm vấn. Đại úy Tý cho một toán CSDC xuống lục soát dưới hầm bí mật, tịch thu 3 quả đạn B41, một số chất nổ cùng đạn AK47.

Đồng bào từ từ giải tán, có tiếng la to:

- Đả đảo Việt cộng ác ôn. Hoan hô Cảnh sát. Hoan hô Đại úy Liên Thành - Tôi cười, và cũng la to trả lời họ:

- “Hoan hô đồng bào!”

Từ tháng 10/1966 đến 10/1974 lực lượng CSQG/Thừa Thiên-Huế đã khám phá hàng chục hầm bí mật tương tự như tôi vừa kể trên, nếu viết ra cả trăm trang giấy cũng vẫn chưa hết, đó là một sự thật đáng buồn, Phật giáo tại Huế từ lâu đã bị Việt cộng xâm nhập quá sâu, từ hạ, đến thượng tầng cơ sở, những chuyện tương tự còn quá nhiều, xin hẹn một dịp khác.

Liên Thành

Nguồn: Internet E-mail by [UBTTADCSVN](#) chuyển

*Đăng ngày: Thứ Bảy, March 25, 2016
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*